

3. Når bestemmelse om ligbrænding træffes enten af den afdøde med ham til hans død samlevende ægtefælle eller, hvis han var ugift og under 21 år, eller han ikke var ved sin fornufts fulde brug, af den eller dem, der ved hans død eller hans fyldte 18. år havde forældremyndigheden over ham. Sådant bestemmelse kan dog ikke træffes, hvis den afdøde efter sit 15. år har tilkendegivet, at hans lig ikke skal brændes, eller det vides, at ligbrænding var i strid med afdødes religiøse overbevisning. Den, der træffer bestemmelse om ligbrænding, skal afgive erklæring på tro og love om, at der intet er ham bekendt om, at de nævnte forhold foreligger.

4. Når den afdøde ikke var fast bosat her i landet og bestemmelse om ligbrænding er truffet på en efter hans hjemlands lovgivning gyldig måde, selvom betingelserne i punkterne 1—3 ikke er opfyldt.

5. Når politimesteren (i København politidirektøren) træffer bestemmelse om, at lig af dødfundne ukendte personer skal brændes, medmindre kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den pågældende er fundet, ønsker at foranstalte hans begravelse.

6. Når en kirkegårdsbestyrelse træffer bestemmelse om brænding af lig eller ligrester, der opgraves efter fredningstidens udløb, jfr. herved § 24 i lovbekendtgørelse nr. 455 af 23. september 1947 om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde, og der ikke af de efterlevende er erhvervet noget andet gravsted, hvortil overførsel skal finde sted, eller fra den afdøde eller dennes ægtefælle eller børn foreligger et overfor kirkegårdsbestyrelsen tilkendegivet ønske om, at hans ligrester til sin tid skal begraves i fællesgrav. Stk. 2. I de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede tilfælde skal den, der drager omsorg for afdødes bisættelse, også drage omsorg for, at ligbrænding finder sted.

§ 3.

Stk. 1. Ligbrænding må ikke iværksættes, forinden politiet på det sted, hvor dødsfaldet er sket, har afgivet skriftlig attest om, at der fra dets side ikke er noget til hinder for ligbrændingen.

Stk. 2. Forinden politiet afgiver sådan attest, skal det påse:

- a. at de i § 2 fastsatte betingelser for foretagelse af ligbrænding er opfyldt.
- b. at der foreligger dødsattest, udstedt af den læge, som har behandlet den afdøde under hans sidste sygdom, hvilken attest må indeholde erklæring fra lægen om, at der efter hans skøn ikke er nogen grund til mistanke om, at døden er forårsaget ved en forbrydelse. Er den afdøde under sin sidste sygdom ikke blevet behandlet af en læge, skal dødsattesten med den nævnte erklæring være udstedt af kredslægen på det sted, hvor dødsfaldet er sket (i København stadslægen). Politiet kan derhos, når det finder anledning dertil, altid kræve, at den nævnte erklæring skal være afgivet af embedslægen.
- c. at dødsfaldet er anmeldt for skifteretten og til ministerialbogen (i de sønderjyske landsdele til personregisteret).

Stk. 3. Justitsministeren kan tillade, at ligbrænding iværksættes uden forelæggelse af den i stk. 1 omhandlede attest fra politiet, hvor betryggende kontrol med de i stk. 2 omhandlede forhold kan tilvejebringes på anden måde.

§ 4.

Stk. 1. Når ligbrænding har fundet sted, skal asken enten begraves på en kirkegård eller andet af justitsministeren godkendt sted eller hensættes i særligt dertil indrettede, af justitsministeren godkendte rum.